

NIEBIAŃSKIE OBYWATELSTWO

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 7 lutego

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Flp 3,17-4,23; 1 Kor 15,42-44; J 14,27; Ps 119,165; Hi 1,21; 1 Tm 6,7.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu” (Flp 4,6).

Ta lekcja kończy nasze studium *Listu do Filipian*. Jest ona pełna cennych nauk i mądrych rad dotyczących codziennego życia. Wydaje się, że wiele z wysokich moralnych wartości, jakimi Paweł kierował się w życiu, zostało zawartych w ostatniej części jego *Listu do Filipian*. Podobnie jak nauki Jezusa koncentrujące się na wewnętrznym życiu człowieka, tak i to, czym Paweł dzieli się z nami, składa się na tajemnicę radosnego chrześcijańskiego życia.

Nawet jeśli nie wszystko układa się tak, jak byśmy chcieli, a tak właśnie bywa częściej, niż byśmy chcieli, nie musimy się martwić, niepokoić ani zniechęcać. Istnieją zasady, które pomagają nam znaleźć wewnętrzną siłę, by przeciwstawić się wyzwaniom życia, dzięki czemu możemy doświadczyć stałego i trwałego pokoju, jaki tylko Bóg może nam dać. Teraźniejszość i przyszłość są w Jego rękach, a On daje nam wszystko, czego potrzebujemy.

Co najważniejsze, nie musimy pokładać ufności w ziemskich systemach władzy, które raz po raz nas zawodzą. Jako chrześcijanie należymy do niebiańskiego Królestwa Bożego. Wraz z tym obywatelstwem otrzymujemy wspaniałe przywileje, ale także poważne obowiązki.

Wszyscy od czasu do czasu spotykamy ludzi, których podziwiamy i chcemy naśladować. Zwłaszcza dla dzieci ważne jest to, by miały one dobre wzorce osobowe. Ideałem jest, jeśli takimi wzorcami są rodzice. W miarę upływu czasu młodzi ludzie znajdują kolejne wzorce osobowe związane między innymi z wyborem zawodu czy choćby czytanyymi książkami. Mogą dowiedzieć się także, jak ludzie opisani w *Biblii* radzili sobie z różnymi wyzwaniami, i porównać ich życiowe doświadczenia ze swoimi.

Niestety, we współczesnej kulturze istnieje mnóstwo niewłaściwych wzorców osobowych. Nieustannie jesteśmy bombardowani informacjami o obyczajowych skandalach i o pogmatwanym życiu celebrytów. Adresaci Pawła w Filipi, choć oczywiście nie mieli internetu, borykali się z podobnymi wyzwaniami.

Świat, w którym żył Paweł, był pełen zepsucia, niemoralności i zła, podobnie jak współczesny świat. Właściwie od upadku pierwszych ludzi na świecie zawsze było dość zła, by było ono wyraźnie widoczne. Pozostaje tylko pytanie:

— Jak na to zło reagujemy?

Przeczytaj Flp 3,17-19. Jakie dobre i złe wzorce osobowe zostały przedstawione w tych wersetach? Co jest kluczem do ich rozróżniania?

Musimy zauważyć, że Paweł miłował tych, z którymi się zgadzał — płakał nad nimi! Zwróć uwagę, że nie nazwał ich swoimi wrogami, ale wrogami „krzyża Chrystusowego” (Flp 3,18). Paweł rozumiał, że chodzi o coś bardzo ważnego, mianowicie o to, jak krzyż przełamuje bariery i stawia nas wszystkich na jednym poziomie jako grzeszników potrzebujących Zbawiciela (zob. Ef 2,11-14).

Paweł wzywa Filipian, by naśladowali dobre przykłady, a nie złe. Powinni pilnie naśladować tych, którzy sami wzorują swoje życie na sposobie życia apostoła. Ciekawe jest to, że podobnych słów użył Paweł w przestrodze zawartej w *Liście do Rzymian*: „...abyście się strzegli tych, którzy wzniecają spory i zgorszenia wbrew nauce, którą przyjęliście; unikajcie ich” (Rz 16,17). Owi zwodziciele w Rzymie są opisani jako ci, którzy „nie służą Panu naszemu, Chrystusowi, ale własnemu bruchowi” (Rz 16,18).

Choć Jezus jest Jedynym Doskonałym Wzorem, to jednak niektórzy ludzie pod pewnymi względami mogą być dla nas wzorcami osobowymi. Jakiego rodzaju wzorcem osobowym jesteś dla innych?

Przeczytaj Flp 3,20-21. Jak Paweł opisuje właściwą postawę chrześcijanina, który godnie reprezentuje Królestwo Boże?

W przeciwieństwie do wrogów krzyża, którzy myślą „o rzeczach ziemskich” (Flp 3,19) i których bogiem jest ich brzuch, chrześcijanie mają ojczyznę w niebie, a ich Wodzem jest sam Jezus Chrystus. Aby podkreślić tę prawdę, Paweł wskazuje potrzebę przemienienia naszego znikomego ciała (zob. Flp 3,21), podlegającego chorobom, starzeniu i śmierci, w ciało podobne do uwielbionego ciała zmartwychwstałego Chrystusa.

Jak poniższe wersety opisują chwalebny stan ludzi po zmartwychwstaniu?

Hi 19,25-27

Łk 24,39

1 Kor 15,42-44

1 Kor 15,50-54

Kol 3,4

Ostatecznie dzięki Jezusowi śmierć, „ostatni wróg” (1 Kor 15,26), zostanie pokonana. Jest to nasza największa nadzieja i nadzwyczajna obietnica dana nam w Jezusie — obietnica nie tylko nieśmiertelności, ale i zupełnie nowego ciała, „uwielbionego ciała” (Flp 3,21).

W pewnej książce poświęconej temu, jak znaleźć zbawienie bez Boga, usiłującej dowieść, dość niemądrze, że pokonanie lęku przed śmiercią jest zbawieniem, współczesny francuski filozof Luc Ferry przyznaje, że chrześcijaństwo „uzdalnia nas nie tylko do pokonania lęku przed śmiercią, ale także samej śmierci. Dokonując tego w zgodzie z zachowaniem indywidualnej tożsamości, a nie na warunkach anonimowości czy abstrakcji, wydaje się być jedyną propozycją oferującą prawdziwe i zupełne zwycięstwo osobowej nieśmiertelności nad naszym śmiertelnym stanem”³³. Dość odważne wyznanie, jak na ateistę.

Zatem według Pawła nasza przynależność do Królestwa Niebios obejmuje obietnicę zmartwychwstania i życia wiecznego w nowej rzeczywistości, którą jedynie w niewielkim stopniu jesteśmy w stanie sobie wyobrazić.

Dlaczego obietnica życia wiecznego jest tak ważna z punktu widzenia naszej wiary? Co ten świat może przeciwstawić obietnicy danej nam przez Chrystusa?

³³ Luc Ferry, *A Brief History of Thought*, Nowy Jork 2011, s. 90.

Przeczytaj Flp 4,4-7. Jak możemy doświadczyć pokoju Bożego?

Paweł raz jeszcze podkreślił potrzebę jedności (zob. Flp 4,1-3), a następnie przeszedł do kwestii radowania się w Panu (zob. Flp 4,4-7).

Jak często zdarzało ci się odczuwać poważny stres z powodu przyczyn, które bez żadnych starań z twojej strony zanikły tak szybko, jak się pojawiły? Jezus nie bez powodu wielokrotnie podkreślał, że nie powinniśmy się martwić (zob. Mt 6,25-34; 10,19), a Piotr przypomina nam, że możemy powierzyć wszystkie nasze zmartwienia i troski Panu, „gdyż On ma o was staranie” (1 P 5,7). Problemy narastające w świecie powinny inspirować nas nadzieją, iż powtórne przyjście Pana jest bliskie (por. Mt 24,33; Łk 21,28; Jk 5,8).

Lekarstwem na *każdą* troskę, w każdej sytuacji, jest ufna modlitwa (zob. Flp 4,6-7). Oczywiście musimy wierzyć i postępować zgodnie z naszą modlitwą, będąc pewni, że została ona wysłuchana, zanim ujrzymy rezultaty jej wysłuchania. Mamy więc modlić się „z dziękczynieniem” (Flp 4,6). Paweł używa słowa *błaganie* (gr. *deesis*), sugerującego skrajną sytuację i pilną potrzebę (zob. np. Łk 1,13; Flp 1,19; 1 Tm 5,5; Jk 5,16). Nasze modlitwy są jedynie pokornymi błaganiami, ale możemy być pewni, że nasze prośby zostały przyjęte, jeśli tylko prosimy „według jego woli” (1 J 5,14). Wówczas możemy zachować spokój, wiedząc, że wszystkie nasze prośby są w rękach Boga.

Jak wymienione poniżej wersety poszerzają nasze zrozumienie Bożego pokoju? (Zob. Ps 29,11; Iz 9,5; Łk 2,14; J 14,27; 1 Kor 14,33).

Boży pokój jest czymś, czego świat nie może nam dać. Boży pokój ściśle wiąże się z pewnością, iż mamy dar życia wiecznego przez Jezusa, naszego Zbawiciela (zob. Rz 5,1; 6,23). Ten pokój wpływa na wszystkie dziedziny naszego życia i „przewyższa wszelki rozum” (Flp 4,7). Pokoju tego nie można pojąć samym umysłem, jak wskazuje użyte tu greckie słowo *nus*, czyli *rozum* (BW).

Jak opisałbyś komuś, co to znaczy doświadczyć pokoju Bożego?

Pokój przewyższający rozum będzie także „strzec (...) serc waszych i myśli waszych w Chrystusie Jezusie” (Flp 4,7). Nasze wewnętrzne życie wymaga ochrony. Ciekawe jest to, że w Flp 4,7 użyta jest militarna metafora w powiązaniu z Bożym pokojem. Grecki czasownik *frurein* (*strzec*) jest używany w kontekście oddziału wojskowego stacjonującego w mieście i chroniącego przed inwazją (zob. 2 Kor 11,32; por. Dz 9,24).

Kolejnym bardzo ważnym elementem wewnętrznego pokoju jest życie w zgodzie z wolą Boga. „Obfity pokój dla miłujących Twe Prawo, nie przytrafi się [im] żadne potknięcie” (Ps 119,165 BT).

Przeczytaj Flp 4,8-9. Co Paweł zaleca chrześcijanom?

Paweł rozpoczyna Flp 4,8-9 słowem *ponadto* (BD), a następnie wymienia sześć cnót, po czym wzywa swoich adresatów do naśladowania jego przykładu. Ta ponadkulturowa lista pasuje dobrze do grecko-rzymskiego świata Filipian, w którym liczyły się cnota i przykład. Jednak Paweł skupia uwagę na biblijnych wartościach zamiast na czterech głównych greckich cnotach (roztropności/mądrości, sprawiedliwości, powściągliwości/umiarkowaniu oraz męstwie/odwadze).

1. *Prawdziwe*. Nie przypadkiem lista zaczyna się od zasadniczej biblijnej wartości, prawdy, którą Jezus (*zaprawdę powiadam wam...*) i autorzy ksiąg nowotestamentowych wskazywali raz po raz (zob. np. Dz 26,25; Rz 1,18; 1 Kor 13,6; 2 Kor 4,2; Ef 4,15 BI; 1 Tm 3,15; Jk 1,18; 1 P 1,22; 1 J 2,21).

2. *Pocziwe*. Greckie słowo *semnos*³⁴ użyte tutaj oznacza osobistą zaletę (porównaj w *Biblii interlinearnej* inne przypadki jego użycia w 1 Tm 3,8.11 i w Tt 2,2, gdzie zostało ono przetłumaczone jako *szanowny*).

3. *Sprawiedliwe*. Ta wartość jest definiowana przez sprawiedliwy charakter Boga (porównaj użycie tego słowa w Flp 1,7 BI).

4. *Czyste*. To słowo oznacza myśli i czyny wpływające z usprawiedliwiającej sprawiedliwości Boga przyjmowanej przez wiarę (zob. 1 J 3,3).

5. *Mile*. Ta wartość dotyczy piękna przejawiającego się w Bożym stworzeniu.

6. *Chwalebne*. To wszystko, co dobre, ujmujące i łaskawe.

Paweł podaje jeszcze dwie cechy, aby wykluczyć przypisywanie pogańskiego znaczenia którejkolwiek z wymienionych wcześniej wartości: „...co jest cnotą i godne pochwały” (Flp 4,8). O tym wszystkim powinniśmy myśleć. Aby usunąć wszelkie wątpliwości i możliwe nieporozumienia, Paweł wzywa swoich adresatów, by praktykowali to, czego się nauczyli, co przyjęli, słyszeli i widzieli, gdy on przebywał wśród nich (zob. Flp 4,9).

³⁴ Niektórzy bibliści tłumaczą to słowo w następujący sposób: *szlachetny, honorowy, dostojny, poważny, uczciwy, czcigodny, opanowany* (przyp. red.).

Przeczytaj Flp 4,10-13.19. Jaki klucz do szczęścia i zadowolenia z życia wskazuje apostoł Paweł?

Gdy dotykają nas skrajne problemy (głód, choroba, poważna krzywda, śmierć bliskiej osoby), to zaczynamy myśleć o tym, co naprawdę się liczy, i zastanawiamy się nad błogosławieństwami, które zazwyczaj traktujemy jak coś zwyczajnego, jak coś, co nam się po prostu należy. Gdy jesteśmy zmuszeni ograniczyć się (zob. Flp 4,12) i znosić niedostatek, a nawet cierpieć głód, wówczas wiara staje się niezbędną do przetrwania.

Natomiast gdy obfitujemy, powinniśmy pamiętać, że może się to nagle zmienić (zob. Prz 23,5). Hiob i Paweł przypominają nam, że niczego nie przynieśliśmy ze sobą na świat i niczego z niego nie zabierzemy (zob. Hi 1,21 i 1 Tm 6,7).

Zwróć uwagę na poniższe biblijne obietnice:

- „Pan jest pasterzem moim, niczego mi nie braknie” (Ps 23,1).
- „Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie” (Mt 6,32).
- „Wszelką troskę swoją złożcie na niego, gdyż On ma o was staranie” (1 P 5,7).
- „Bóg mój zaspokoi wszelką potrzebę waszą według bogactwa swego w chwale, w Chrystusie Jezusie” (Flp 4,19).
- „Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie” (Flp 4,13). To chyba najważniejsza ze wszystkich obietnic. Przypuszczalnie nikt z nas nie może w pełni pojąć tego, co obejmuje owo *wszystko*. Tak jak to jest w przypadku wszelkich próśb o Bożą pomoc i siłę, musimy prosić stosownie do woli Boga. Jednak często nawet nie prosimy o to, o czym wiemy, że jest zgodne z Jego wolą. Dlatego Jakub mówi nam: „Nie macie, bo nie prosicie” (Jk 4,2).

Oto przykład tego, o co możesz prosić z zupełną ufnością, wiedząc, że jest to zgodne z wolą Boga:

- Zbawienie dla bliskich i przyjaciół (zob. 1 Tm 2,3-4).
- Odwaga do głoszenia wiary (zob. Ap 22,17).
- Przebaczenie, gdy wyznajemy winy i porzucamy grzech (zob. 1 J 1,9).
- Siła do posłuszeństwa Bożym przykazaniom (zob. Hbr 13,20-21).
- Miłość do tych, którzy nas nienawidzą i prześladują (zob. Mt 5,44).
- Mądrość w trudnych sytuacjach (zob. Jk 1,5).
- Zrozumienie prawdy Słowa Bożego (zob. J 8,32).

Jak reagujesz w sytuacji, gdy nie otrzymujesz tego, o co się modlisz, i być może nigdy tego nie otrzymasz?

DO DALSZEGO STUDIUM

„Tylko ci, którzy stale otrzymują świeży dopływ łaski, posiadają moc odpowiednią do ich codziennych potrzeb i zdolności zużytkowania tej mocy. Zamiast spoglądać na przyszły czas, który ma w cudowny sposób obdarzyć wierzących umiejętnością pozyskiwania dusz, oddają się dziś codziennie Bogu, aby uczynił z nich odpowiednie narzędzia do swego użytku. Wykorzystują każdy dzień i wszystkie nadarzające się sposobności, by służyć i świadczyć o Mistrzu, czy to w skromnym zakresie domu rodzinnego, czy na polu działalności publicznej.

Dla poświęconego pracownika cudowną pociechę stanowi świadomość, że nawet sam Chrystus podczas swego ziemskiego życia codziennie prosił Ojca o nowy przypływ nieodzownej łaski, a po rozmowie z Bogiem siedł, by wzmacniać i błogosławić innych. (...).

Każdy pracownik naśladowujący Jezusa będzie mógł przyjąć i wykorzystać tę moc, jaką Bóg obiecał swemu Kościołowi, aby żniwo świata dojrzało”³⁵.

„Bóg zna nasze potrzeby i troszczy się o ich zaspokojenie. Pan ma skarbiec pełen dóbr dla swoich dzieci i w każdej sytuacji może im dać wszystko, czego potrzebują. Dlaczego więc nie ufamy Mu? On udzielił cennych obietnic swoim dzieciom pod warunkiem wiernego posłuszeństwa Jego przykazaniom. Nie ma takiego brzemienia, którego On nie może usunąć, ciemności, której nie może rozproszyc, słabości, której nie może zmienić w siłę, lęku, którego nie może uśmierzyć, oraz wartościowej aspiracji, której nie może ukierunkować i uzasadnić.

Nie powinniśmy polegać na sobie. Im więcej myślimy o własnych niedoskonałościach, tym mniej mamy siły do ich pokonywania”³⁶.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Pomyśl o oczywistych przykładach twoich wysłuchanych modlitw. Jak pomogły ci one doświadczyć Bożego pokoju przewyższającego wszelki rozum? Co myślisz o modlitwach, które nie zostały wysłuchane? Czy w związku z nimi także możesz doświadczyć obiecanego pokoju?

2. W kontekście Flp 4,8 zastanów się, jak spędzasz swój czas i o czym myślisz. Jak to, o czym myślisz, przyczynia się do wzmocnienia twojej wiary i więzi z Panem?

3. Podczas wspólnego studium *Pisma Świętego* omówcie drugi z powyższych cytatów pochodzący z pism Ellen G. White. Co wynika ze spostrzeżenia, iż *im więcej myślimy o własnych niedoskonałościach, tym mniej mamy siły do ich pokonywania*? Co jest kluczem do zwycięstwa?

³⁵ Ellen G. White, *Cudowna Boża łaska*, Warszawa 2006, s. 117.

³⁶ Tamże, w: *Review and Herald*, 14.1.1890.

DZIEŃ DOMU OPIEKI SAMARYTANIN W BIELSKU-BIAŁEJ

1. kwartał • Zbiórka darów 14 lutego • Projekt Domu Opieki Samarytanin

Społeczność, która buduje dachy i mosty serc

Po wielu latach intensywnego użytkowania naszych budynków doraźne naprawy przestały wystarczać. Stoimy przed koniecznością przeprowadzenia poważnej inwestycji. Otóż w dwóch budynkach musimy wymienić całe pokrycie dachowe, naprawić kominy, ocieplić elewacje i zmodernizować balkony.

Dysponujemy częścią środków, jednak nadal brakuje nam istotnej kwoty — 300.000 złotych, by móc zrealizować wszystkie niezbędne inwestycje remontowo-modernizacyjne i zapewnić naszym podopiecznym bezpieczne warunki życia. Choć nasz Dom Opieki Samarytanin z zewnątrz może sprawiać wrażenie zadbanego, w rzeczywistości wymaga poważnych nakładów finansowych.

Mając przed sobą tak duże wyzwanie, któremu nie jesteśmy w stanie sprostać sami, zwracamy się z serdeczną prośbą o dar serca. Każda forma wsparcia finansowego będzie dla nas ogromną pomocą i wyrazem braterskiej więzi.

Obecna sytuacja spędza nam sen z powiek. Mimo to — patrząc z wiarą i wdzięcznością na to, jak dotąd prowadził nas Bóg — chcemy również i teraz zaufać Jego obietnicy wsparcia: „Oto Bóg zbawieniem moim! Zaufam i nie będę się lękał” (Iz 12,2). Te słowa dodają nam siły i odwagi do działania mimo trudności oraz dają przekonanie, że Bóg użyje również was jako narzędzi dobra w tym dziele!

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas drugiej części nabożeństwa.
2. Dary można przekazać również na konto Domu Opieki Samarytanin w Bielsku-Białej: **33 1050 1070 1000 0022 4417 7453**, w tytule:
Na cele charytatywno-opiekuńcze; remont dachów i elewacji Domu Opieki Samarytanin w Bielsku-Białej.
3. W celu odliczenia darowizny od podstawy opodatkowania, prosimy o kontakt telefoniczny: 33-814-21-92 (wew. 305) lub e-mailowy: kontakt@samarytanin.net.pl.